

תת"ע 7494/07/14 - מדינת ישראל נגד אפיקים תחבורה ציבורית בע"מ, ע"י ב"כ עו"ד שי בן נעים

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 ינואר 2015

תת"ע 7494-07-14 מדינת ישראל נ' אפיקים תחבורה ציבורית בע"מ

מדינת ישראל

אפיקים תחבורה ציבורית בע"מ ע"י
ב"כ עו"ד שי בן נעים

בפני
בעניין: כב' השופט עופר נהרי
מאשימה
נגד
נאשמת

הכרעת - דין

כנגד הנאשמת, שהינה חברה בע"מ, הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי היא כשלה בעבירה של אי ציות לתמרור 511 בכך שעצרה רכב (אוטובוס ציבורי בין עירוני) לאורך קטע של אבני שפה הצבועות אדום צהוב בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הנאשמת, באמצעות בא כוחה, כפרה במיוחס לה. לפיכך נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר מור שמעון (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד מר חגי שוויצר (ע.ה.1) שהינו סמנכ"ל תכנון תנועה בחברה הנאשמת. במסגרת עדותו של הנ"ל הוגשו לבקשת ההגנה רשיונות קו 189 ו-389 שמפעילה הנאשמת (סומנו נ/1).

עוד הוגש לבקשת ההגנה עותק פרוטוקול פסק דין מבית המשפט לעניינים מקומיים בבני ברק בתיק שמספרו 9340312. (סומן נ/2).

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לאשר הובא בפני הינה כי באירוע נשוא תיק זה הוכח כי אכן כשלה הנאשמת בביצוע העבירה שיוחסה לה בכתב האישום, ודינה לפיכך להרשעה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

ראשית יש לדעת כי הוראתו של התמרור 511 אשר את מצוותו נטען כי הפרה הנאשמת הינה הוראה כדלקמן (ציטוט):

"מקום עצירה לסוג מסויים של רכב ליד אבני שפה צבועות אדום צהוב : אסורה עצירה, **למעט** סוג הרכב שעצירתו הותרה על ידי תמרור **לשם העלאת והורדת נוסעים בלבד**". (ההדגשה איננה במקור).

וזאת יש לשים לב במישור העובדתי במקרה שבפני:

מסתבר כי במקרה דנן חנה האוטובוס של החברה דנן, ולא זו בלבד שחנה אלא שעשה כן אף בתחנת אוטובוסים לא לו , כשהוא ללא נהג, ללא העלאת או הורדת נוסעים וללא סימני מצוקה.

וכך כותב השוטר בדו"ח ת/1 ובאופן שלא נסתר בחקירה נגדית:

" האוטובוס הנ"ל חנה במקום ללא נהג, לא העלה או הוריד נוסעים. המקום מיועד לתחנת אוטובוס בלבד ולא לחניה. חנה לא סימני מצוקה".

אף לא נסתר כי היה זה "דו"ח הדבקה".

דהיינו - השוטר הדביק את הדו"ח על הרכב החונה.

הסניגור בחר לחקור את השוטר בחקירה נגדית מצומצמת ביותר בבית המשפט, ולמעשה, ובכל הכבוד, כלל לא חקר אותו על עובדות המקרה הנ"ל גופו.

רוצה שוב לומר שלא נסתר כלל וכלל שהאוטובוס הנ"ל חנה ללא נהג, ללא הורדת או העלאת נוסעים, ללא סימני מצוקה, וכי הדו"ח הודבק על האוטובוס החונה הריק כאמור.

זאת ועוד: גם לא נסתר הרישום בדו"ח על כי האוטובוס חנה ברח' ז'בוטינסקי 4 בני ברק ולא בכל כתובת אחרת.

דברים אחרונים אלה מודגשים לנוכח כך שבעוד שבכל הכבוד ההגנה ניסתה להיתלות בטענה שמדובר בתחנת מוצא - התברר מרשינות הקיום שלה (שהגישה ההגנה עצמה) (סומנו כאמור נ/1) כי תחנת המוצא של הקו היא ז'בוטינסקי 8 ולא ז'בוטינסקי 4.

לא זו בלבד שלא קמה כאן אם כך , באירוע נתון זה, הגנה של קיום תחנת מוצא (שהרי הסתבר כאמור ממסמכיה של הנאשמת עצמה שאין מדובר בכתובת של תחנת המוצא של הקווים שלה) אלא שגם ממילא אין להשלים עם חניית האוטובוס ריק (שלא "לשם העלאת והורדת נוסעים" - לשון הוראת התמרור 511).

במהלך חקירתו בבית המשפט של ע.ה.1 מר חגי שוויצר (שהינו כאמור - סמנכ"ל תכנון תנועה חברה הנאשמת)

עמוד 2

הסתבר, בכל הכבוד והערכה, שכלל לא נודע לו עד לאותו רגע שבו עמד בבית המשפט מול דוכן העדים שבמקרה דנן מדובר היה בכלל באוטובוס חונה וריק.

וכך גם הגיב מר חגי שוויצר בעדותו לשאלה בענין העקרוני לענין זה בחקירה נגדית:

" לענין אוטובוס חונה - אני לא מכיר אוטובוס חונה ללא נהג שם, הכוונה למפרץ המדובר ברחוב ז'בוטינסקי. לא במקרים שלי. קשה לי להאמין שיש שם אוטובוס שחונה ללא נהג, אין מצב כזה ". (ראה נא עדותו של הסמנכ"ל בעמ' 9 שורות 1-5 לפרוטוקול).

הנה כי כן, אפילו סמנכ"ל הנאשמת איננו מכיר באפשרות שבפועל התקיימה גם התקיימה במקרה דנן (אוטובוס חונה שם ללא נהג) .

ולהזכיר - הסיגור לא חקר את השוטר על פרטי הדו"ח , ואלה לא נסתרו.

מה לי בכל הכבוד אם כך הפרוטוקול נ/2 העוסק בדוחות אחרים (שעובדותיהם הספציפיות לא הובהרו בפני) אשר מבית המשפט לעניינים מקומיים בבני ברק (ואגב לא הוסבר ע"י ההגנה בתיק שבפני מדוע נפסק שם שחברת אפיקים תשלם 1,000 ₪ בגין " יתרת הדוחות"), לבין המקרה הספציפי העובדתי שבפני - אשר בו כאמור מדובר באירוע של הדבקת דו"ח על אוטובוס חונה ללא נהג וללא העלאה והורדה של נוסעים.

ושבו יוזכר : תמרור 511 מתיר "עצירה" (להבדיל מ" חניה ") וזאת כאמור "לשם העלאה והורדת נוסעים בלבד".

למעשה, יש לשים לב שאפילו בעדותו של סמנכ"ל הנאשמת בפני בית המשפט חזר הנ"ל ועשה הוא שימוש מילולי במונחים של " עצירה לקליטת נוסעים" ולא במונחים של "חניה".

סמנכ"ל הנאשמת לא העיד כי הוא סבור כביכול שמותרת שם חניה ללא נהג ושלא על מנת לקלוט נוסעים. נהפוך הוא - סמנכ"ל הנאשמת העיד כאמור כי " אין מצב כזה ".

ובכן, מסתבר כאמור שדווקא היה מצב כזה באירוע דנן.

כאמור - עדות השוטר לא נסתרה על כי היה מצב כזה.

הנה כי כן, ניכר, בכל הכבוד, שלנאשמת אין כל הגנה.

אין לה הגנה בטענה שמדובר בתחנת מוצא (רשיון לז'בוטינסקי 8 איננו רשיון לז'בוטינסקי 4) ואף מעבר לכך אף אין לה ממילא הגנה בטענה של העלאה והורדת נוסעים.

לסיכום: הוראת התמרוך 511 אכן הופרה ע"י הנאשמת במקרה דנן וכך גם הוראת תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה - והכל כמפורט, ובצדק, בכתב האישום.

הנאשמת מורשעת לפיכך בזאת בביצוע העבירה שיוחסה בכתב האישום.

ניתנה היום, 20.1.15 במעמד הצדדים.